

СВ. ПЪРВОВЪРХОВНИ АПОСТОЛИ ПЕТЪР И ПАВЕЛ

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА „СВ. ЙОАН РИЛСКИ“, ЛОНДОН

С БЛАГОСЛОВЕНИЕТО НА НВ ЗАПАДНО-И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ М-Т АНТОНИЙ

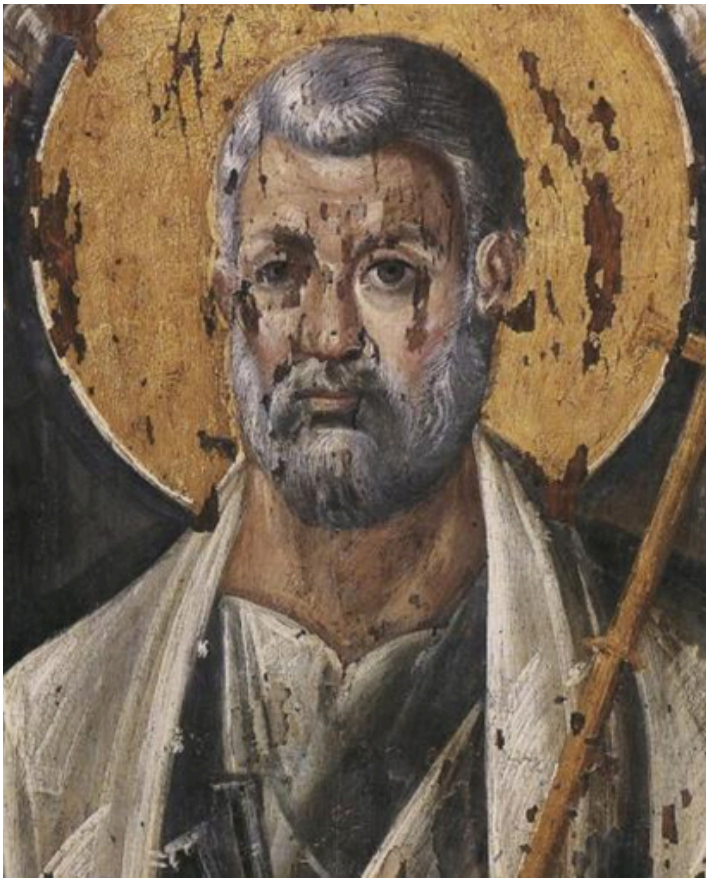
Свети Петър и Свети Павел са ключови фигури в историята и живота на Църквата. Ние, християните, разбираме, че всички светии на земята и на небето са живи в Христос – починалите християни не са „мъртви“, а живи и ни помагат.

Светите апостоли Петър и Павел са наречени “първовърховни”, според църковното предание. И все пак, те са много различни един от друг като темперамент, образование и семейство. Това е вдъхновение за всички нас, защото показва как всеки човек има свои собствени уникални качества и уникален път към Бога.

Ако се стремим да обичаме Господ Исус Христос, то Той ще ни направи инструмент на Неговата воля. Всички ние можем да бъдем благословени и да израснем по Неговото божествено подобие.

СВЕТИ АП. ПЕТЪР

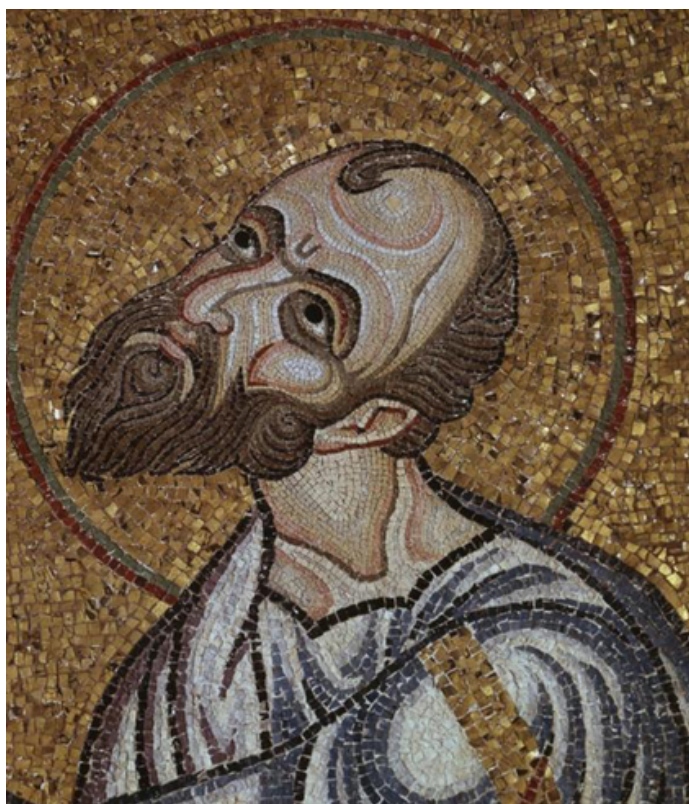

Свети Петър е брат на св. апостол Андрей. Те са били рибари в Галилейското море. Знаем за св. Петър че е бил женен; Иисус Христос е излекувал неговата тъща от треска (Матей 8:14). Петър, заедно с апостолите Яков и Йоан, са свидетели на най-важните чудеса на Спасителя. Свети Петър пръв изповядва Христос като Бог:

Ти си Христос, Синът на Живия Бог" и е удостоен от спасителя да чуе: „Блажен си ти, Симоне, ти си Петър(на гръцки „петрос“ означава камък), и на тоя камък ще съградя църквата Си, и портите адови няма да й надделят; (Матей 16:16-18). След слизането на Светия Дух на празника Петдесетница, Свети Петър се обръща към множеството народ с проповед (Деяния 2:14) и извършва много чудеса в името Христово. Той написва и две послания, които са част от Новия Завет.

СВЕТИ АП. ПАВЕЛ

Свети апостол Павел, евреин от Вениаминовото коляно (род), е родом от Тарсос, богат град в Киликия. Като римски гражданин се е ползвал от множество привилегии. Св. Павел е фарисей (образован последовател на еврейския Закон).

Трудил се е като е изработвал кожени палатки (Деяния 18:3), въпреки брилянтното си образование. Св. Павел, който първоначално се е казвал Савел, е бил гонител на християните. Той присъства на убиването с камъни на св. първомъченик архидякон Стефан (Деяния 7:58). По пътя за Дамаск, водейки християни на съд, той се обръща в Христовата вяра, когато Господ му се явил в ослепителна светлина (Деяния 9:18). Оттогава става пламенен проповедник на Христос и завършва мъченически живота си в Рим по времето на гонението на християните от император Нерон (67 г.).

ПРЕЛОМЕН МОМЕНТ

Двамата апостоли имат преломен момент в своето отношение към Бога, това, което преобръща живота им. Всеки християнин има своя момент на обръщане. Така ние може да припознаем себе си в пътя на единия или другия апостол.

ЧУДО И ОБРЪЩАНЕ

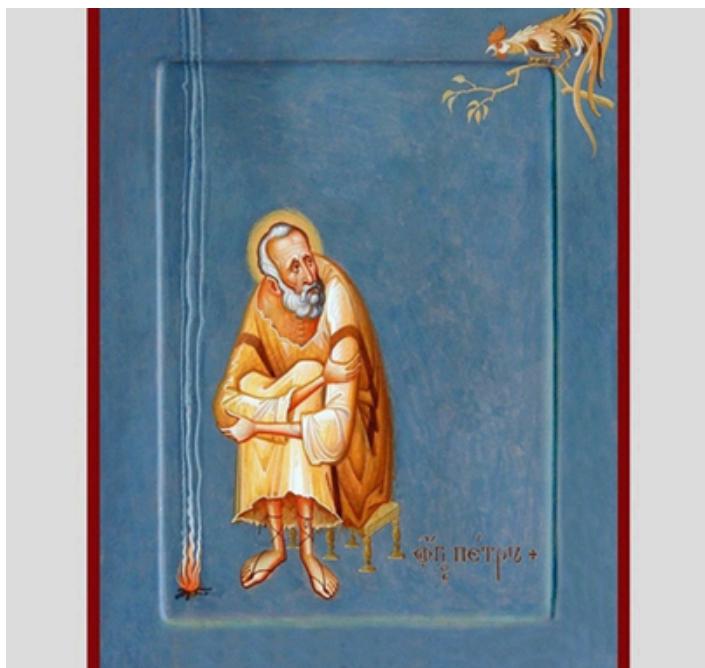
Често се молим с нас да се случи чудо, че се нуждаем от чудеса в различни тежки моменти, но ние не осъзнаваме, че бихме се уплашили от реалността на Божието присъствие. Чудесата са голямо изпитание за нашите вътрешни нагласи. Бог трябва да реши дали и кога е необходимо това да се случи с нас. Също така не бива да забравяме, че всяка Евхаристия (св. Литургия) е чудо, в което можем да участваме и можем да се съединим с Господ Иисус Христос.

ОТРИЧАНЕ И ПОКАЯНИЕ

Знаем от Евангелието, че св. ап. Петър в момент на слабост се отрича три пъти от Христос, когато Господ е заловен и съден от евреите.

ПРАДОКСАЛНО НЕГОВОТО ОТРИЧАНЕ ОТ ИИСУС ХРИСТОС СТАВА ПОСЛЕ ИЗВОР НА ПОКАЯНИЕ и ВСЕОТДАВАНЕ. Защо?

Защото в този момент на слабост гордостта на Петър рухва. Неговият фалшив образ за себе си като верен смел последовател се разпада. Така е и при нас, фалшивото ни "аз" пречи на това да бъдем истински с Бога. При кой друг виждаме пробуждане след падението?

Един пример за това е евангелският разказ за Блудния син. В него един син иска приживе наследството от баща си. След като младият човек пражосал имота на баща си, опозорен, той се връща вкъщи, тъгувайки. Всичко, което мислел за себе си, било грешно. От своя страна бащата не го спрял да пражоса имота, а зачел свободата му.

Каква бащинска любов!...

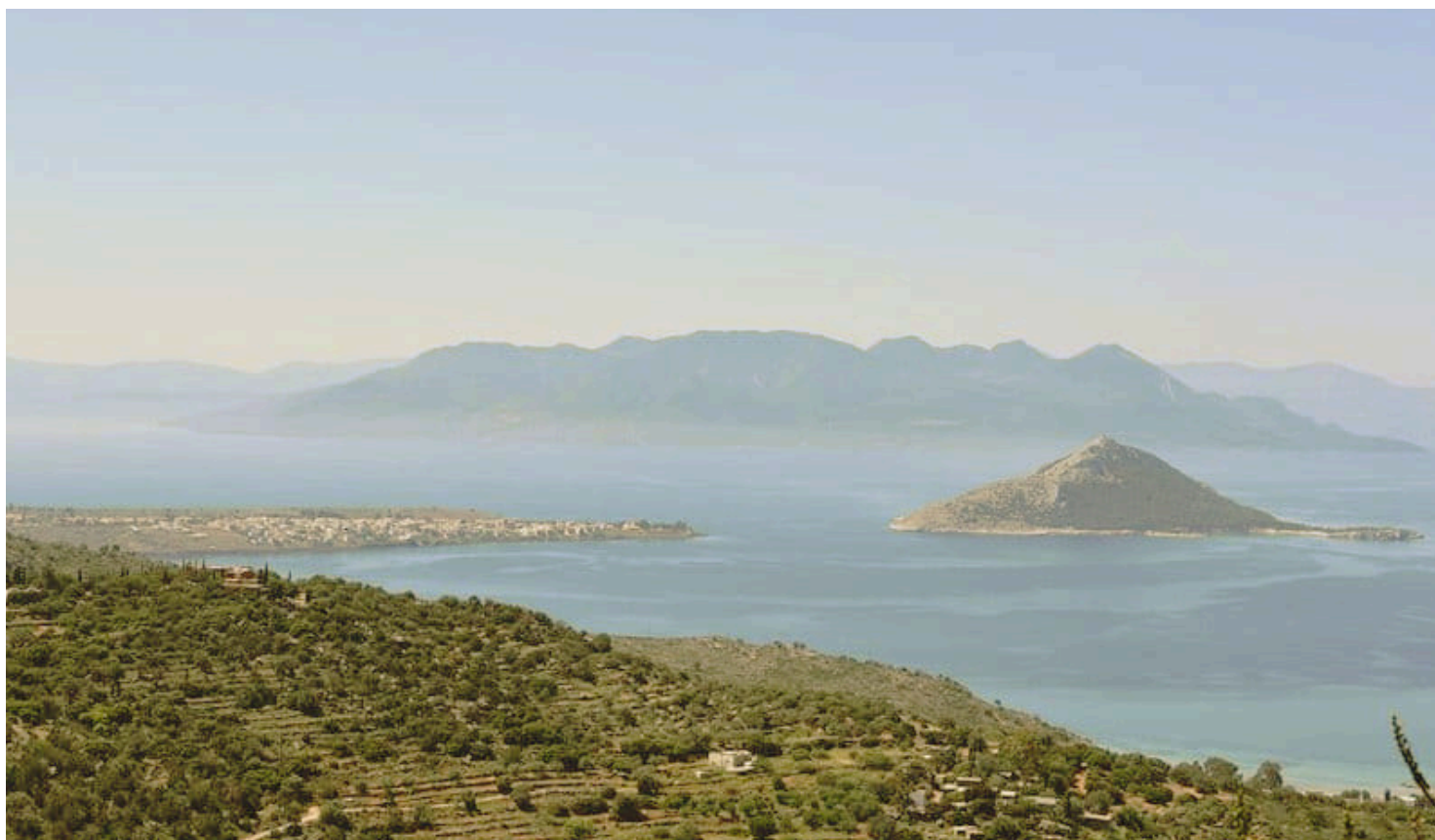
За Петър осъзнаването идва, когато в утрото на залавянето на Христос петел пропява. В този момент Петър си спомня думите на Господа, че ще се отрече от Него "преди петел да пропее".

Петър не е обърнал внимание на тези думи тогава, той настоявал, че никога не би се отрекъл, дори всички останали да го направят. Какво ни показва това?

Че когато извършваме грях, ние сме като заслепени, съвестта ни е притъпена. Не можем да преценим лошото, което извършваме.

Св. Петър е обичал Господа най-много от всички апостоли, но въпреки това в момент на слабост се отрича от Него три пъти, когато Христос е заловен и поведен на съд. През целия си живот Петър никога не забравя, това отричане. Разпънат е с главата на долу в Рим по времето на гонението на християните от император Нерон (67 г.)

Св апостоли Петър и Павел са познавали собствените си слабости; те не били изпълнени със самодоволство и гордост; не се гордеели със собствените си способности, с чудесата, които Бог вършил чрез тях. Те познавали слабостта си и се уповавали на Бога дори и осъдени на смърт за Неговото име.

ДА СЕ ПРОМЕНИШ Е БОЖИ ДАР

Господ Иисус Христос на практика позволява в апостолите да се задейства онзи духовен закон, за който св. ап. Павел казва, че силата на Бога “ в немощ се напълно проявява”. Това е фундаментален духовен закон в отношенията между човека и Бога. Нашата немощ и Неговата сила.

Глад и жажда за Бога

"Блажени са жадните и гладните за правда" (истина) – Блажени са онези, които не са доволни от себе си и имат нужда от Божията любов и да Го търсят.

Като сме жадни и гладни, не ни интересува нищо друго освен да задоволим тези жизненоважни нужди, така по аналогия да пренесем глада и жаждата в търсенето на Бога.

Жаждата и глада за Бог е началото на нашия път към спасението: Жажда и глад за общение с Него и да Го познаваме.

Никой от апостолите не се е страхувал от промяната, която му задава Иисус Христос. Господ избира за Свои ученици хора, които не се страхуват да се променят.

Всички грешни и слаби хора, описани в Евангелието, са личности, способни на промяна. Това би трябвало да е окуражаващо за нас, ако ние се идентифицираме с тях. НЕ се променят "праведните" онези, които си мислят, че са достойни, горди и самодостатъчни.

ДА ИМ ПОДРАЖАВАМЕ

Това е и духът на формализма и егоизма – вътрешната нагласа, че си пълен със своите знания, задоволството от себе си, удовлетворен от това как изглеждаш в очите на хората и Бога, а всъщност си в голямо заблуждение.

Ние трябва да подражаваме на Христовото смирение, на смирението на светиите. Никога да не забравяме страшните думи на апостол Петър: “Бог се противи на горделиви, а на смирени дава благодат”.

"Нима вие не искате във вашето сърце да живее Сам Бог? А Той говори, че живее в сърца, които са смирени и съкрушени (осъзнаващи слабостите си)."